

народи и ньиови изрядни єзици ближегъ познаваня. Силна у изговору, богата у речма и скланију, окретна у саставцима и израженију, као и пуна благогласия была су ова, досадъ јоштъ чудновато чисто сачувана Славянска нарѣчја, већъ одавно развиена и изображена. Заостајање Славяна у смотренију изображенија, није слѣдство да способности и дара къ тому имали нису, — кои се шта више кодъ ови народи често у вишемъ степену налазило, него, кодъ неки другији европейски народи — него је само было слѣдство тешкогъ ярма, немиле судбине и времени обстоятелства. Славянски народи были су већъ у 8 и 9. столѣтију у смотренију ньиовогъ душевногъ и дружевногъ изображенија съ другимъ европейскимъ народима не само сасвимъ равни, него су ове јоштъ у многимъ струкама и превозишили били, и то бы можда и дана се јоштъ было, да и само није ньиова грозна судбина тако силно натрагъ уздржала. Јоштъ у 9. и 10. столѣтију имали су Славјани не само изображенје єзикъ и писания, него су у оно време, кадъ је свето писмо у осталој Европи јоштъ строго чувано имѣније једногъ само нуждно изображеногъ свештенства било, имали они на свомъ єзыку и Библију, коју су имъ не само ньиови свештеници преповедали, него и они сами читати могли. Алъ на жалостъ догодиле су се одма јоштъ у почетку средњегъ века у свима Славянскимъ земљама велике политиче-